

29 січня 2013 року відзначатиме свій 100-річний (!) ювілей, жителька нашого міста, Мошняга

Параска Андріївна народилася 29 січня 1913 року у с. Качківка Ямпільського повіту Кам'янець-подільській губернії (нині Вінницька обл., Ямпільський р-н), в сім'ї простих селян. Батьки виховували 11 дітей, але, на жаль, вижили тільки шестеро. У 1930 році вийшла заміж за Григорія Семеновича Мошнягу, який жив у сусідньому селі Ратуш. Там вона і залишилась. Разом з чоловіком прожила 52 роки.

Під час Великої Вітчизняної війни ювілярка жила в окупованому румунами Ратуші, допомагала біженцям (через село проходила залізнична колія, котрою люди тікали від німців на схід) чим могла: то їсти приносила, то добрим словом. В тому ж селі вона і зустріла День Перемоги.

Після війни продовжила працювати у рідному колгоспі аж до виходу на пенсію у 1968 році. Будучи на заслуженому відпочинку, як і всі селяни, вела господарство. У 1984 році переїхала до свого сина у наше місто, де і проживає нині.

Пригадує Параска Андріївна цікавий факт з свого життя. Взимку 1939 року, коли її чоловік замерзав, будучи учасником Радянсько-фінської війни, Параска Андріївна в знак солідарності також не топила піч вдома і казала: «Чоловік мерзне, то й я буду мерзнути». Ось таке було в них з чоловіком кохання.

На запитання: «В чому полягає секрет її довголіття?» Параска Андріївна з усмішкою відповіла: «З добром і відкритим серцем до людей та до Бога все життя, от і весь секрет».

